

nævnte Forvaltninger stedse samarbejde med al ønskelig Præcision, derom tør Udvalget aldeles ikke udtale nogen begrundet Tvivl, men for en ganske objektiv Betragtning turde det dog være uimodsigeligt, at Trafikledelsen vilde vinde i Aktualitet, ligesom dens Dispositioner i det hele vilde blive hurtigere, lettere og sikrere, naar hele Trafikforvaltningen paa Land og paa Vand var samlet i een Haand. Flertallet er efter fornyede Overvejelser af denne vigtige Sag kommen til den Overbevisning, at det af ovenanførte Grunde ubetinget vil tjene Trafikken bedst, at Ledelsen af alle Dampfergeforbindelser henlægges under Trafikdirektøren, og da man ikke nærer nogen Tvivl om, at et fuldt betryggende sagkyndigt Tilsyn med Søfartsmateriellets Benyttelse og Vedligeholdelse kan opnaas ved en Skibsinspektør og en Skibsmastiniinspektør, foreslaas Søfartsforvaltningen ophævet som selvstændig Forvaltning, hvorved Søfartschefstillingen bortfalder, medens Skibsinspektøren og Skibsmastiniinspektøren indordnes henholdsvis under Trafikdirektøren og Maskindirektøren.

Med Hensyn til Indtægts- og Udgiftsrevisionen ved Statsbanedriften formener Flertallet fremdeles, at den hidtilværende Ordning, hvorefter Regnskabsvæsenet, Kassevæsenet og Revisionen ere samlede under een Chef, staar i saa bestemt Modstrid til alle, saa vel i Administrationen som i Forretningsverdenen godkendte almindelige Principper for Regnskabsvæsen, at en Forandring i dette Forhold næsten maa betragtes som en Selvfølge, medens man paa den anden Side af praktiske Hensyn har været betænkelig ved at foreslaa en rationel Udsøndring af hele det store Revisionsapparat fra Statsbanedriftens Hovedsæde, idet man erkender, at en let og hurtig Forbindelse mellem Kasse- og Regnskabskontorerne og Revisionen, navnlig Indtægtsrevisionen, er af stor Betydning for en god og velordnet Forretningssgang i disse Kontorer. I forrige Samling indskrænkede man sig derfor til at foreslaa Udgiftsre-

visionen udstilt fra Centraladministrationen og henlagt til Indenrigsministeriet under en Hovedrevisor som Chef for denne Del af Revisionen. Det kan dog ikke nægtes, at denne Ordning kan medføre nogen Ulempe for den daglige Forretningssgang, og da den desuden kun giver en delvis Løsning af Revisionsspørgsmaalet, har Udvalget i indværende Samling taget hele dette vigtige Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse, for om muligt ad andre Veje at komme til en Ordning, der uden i væsentlig Grad at forøge Arbejdet for Regnskabskontorerne, kunde paa mere tilfredsstillende Maade fyldestgøre Krav, der formentlig bør stilles til enhver velordnet Revision. Efter en ny omhyggelig Overvejelse af hele dette omfattende Spørgsmaal er Flertallet kommet til det Resultat, at en praktisk og forholdsvis tilfredsstillende Løsning paa en simpel og naturlig Maade kan opnaas derved: at 1) man lader saa vel Udgifts- som Indtægtsrevisionsarbejdet foregaa uforandret som hidtil i selve Centraladministrationsbygningen, at 2) hele det under Revisionen hørende Personale underlægges Hovedrevisoren, og at 3) Hovedrevisoren som Chef for Revisionen stilles ganske uafhængig af Statsbaneadministrationen, saaledes at han sorterer direkte under Indenrigsministeren. Flertallet formener, at denne Ordning ikke frembyder nævneværdige Vanskeligheder af nogen som helst Art, medens den paa den anden Side staar i god Samklang med almenlydige, regnskabsmæssige Principper. Af Hensyn til Vigtigheden af Hovedrevisorens Stilling som Chef for hele Statsbanedriftens Indtægts- og Udgiftsrevision og den dermed følgende Kontrol med samtlige under Statsbanedriften hørende Oppebørselsfunktionærer, har Flertallet ment at burde stille denne Embedsmand i Henseende til Lønning m. v. ganske lige med den komiterede og Direktørerne.

I Anledning af, at det foreliggende Lovforslags § 2 foreslaar 1 Trafikinspektør mere end det Antal, som nu forefindes, paa Grund af, at Banestrækningerne Slagelse—